

חוקרים רבים אינם מסוגלים לבצע כהלכה את עבודתם בגלל חוסר האפשרות להשיג מתנדבים, יחס המשוחרר של מתנדבים שכבר השיגו, או יחסם של חברי צוות המחקר. חוקרים רבים נאלצו לחול מעבודתם עקב כך. במאמר זה ברצוני להצביע על 13 תצאיות אמיתות הנפוצות בציבור — שהאמונה בהן גורמת נזק. כן אצביע, בכל נקודה, על חצי האמת האחרת — אותה חציאמת המוסתרת מעיני הציבור.

הבאמת גורם הרואין להתמכרות?

ברצוני לכוון תחילה את הטיעונים המקובלים של מתנגדי הסמים, ולהצביע על מידת האמת שבהם. לאחר מכן אנתח את הטיעונים המקובלים על מצדדי השימוש בסמים, ואראה כי גם הם, כמו המתנגדים, אינם מהססים מלולול באמת על מנת למכור את דיעותיהם.

הטיעונים העיקריים של מתנגדי הסמים הם אלו:
 • "מנה אחת של הירואין כבר גורמת התמכרות."
 לא נכון — אם התמכרות פירושה שיעבוד פיזי לסם. ישנם אנשים הנוטלים הירואין בכל סופשבוע, או אפילו כל יום, מבלי להגדיל אף פעם את הכמות.
 צידה השני של אגדה זו היא הדיעה שהפסקת לקיחת הסם כרוכה בייסורי תופת.

פסיכיאטר ניו־יורקי יודע, *

שערך מחקרים מקיפים בסמים,

קובע ברשימה בכתב-עת רפואי:

השקדים

למעשה, ההירואין הנמכר כיום בשוק, מעורב עד כדי כך בסוכר, חנינין או סודת-אפייה, שריכוזו מגיע לאחוז או שניים בלבד. נכון שמתמכר עלול להרעיל או אפילו להרוג עצמו במנת סם בריכוז 30 אחוז. אולם ההיגיונות מהסם שבשוק דומה יותר להבראה מנולת קלה, מאשר לסצינות מהסרט האיש בעל זרוע הזהב. מעניין שדחקא נוטלי הירואין עצמם מאמינים באגדת ייסורי התופת. הדבר מאפשר להם תירוץ נוח מדוע שלא יסטיקו.
 כל זה אין פירושו כמובן שיש להתייחס להירואין בשוויון נפש. בעיר ניו־יורק בלבד מתו בשנה האחרונה מהירואין 900 איש — מתוכם 200 בני־נוער. ההירואין כיום הוא גורם-המחמת מיספר 1 בין תושבי ניו־יורק גילאי 15 עד 35.

ל. ס. די - סכנה לכרומוזומים?

ר. ס. די. יהרום את הכרומוזומים שלך.
 "כאילו כמות? כאילו תדירות? למי?"

ההוכחה לטענה זו רחוקה בינתיים מלהיות שלמה, והיא מלאת סתירות. קיים יסוד להאמין כי נקודת השבירה של כרומוזומים, עלידי סמים, שונה לגבי כל אדם. חקר הכרומוזומים הוא כיום רק בתחילתו. המחקר הרציני האחרון, שתוצאותיו פורסמו בנובמבר אשתקד, לא מצא כל הוכחה לכך של.ס.די. פגע בכרומוזומי התאים הלבנים של 37 מאושפזים שהשתמשו בסם.

לדעתי, הריחחים השונים על ל.ס.די. — רבים מהם סותרים, אף אחד מהם לא החלטי — גרמו נזק רב למיקצוע הרפואה. האמון ברופאים, בנושא הסמים, נפגם קשות. בלוף הכרומוזומים הגדול, זעקה לאחרונה כותרת-ענק באחד מעיתוני המחותר שהגיע לידי — ואל נשכח שעיתוני המחותר נקראים עלידי קהל משתמשי הסמים הפוטנציאלי הגדול ביותר. המילה בלוף אולי חריפה מדי, מאחר שהיא מצביעה על הטעיה בכונה תחילה — אך התוצאות הן היינו הך.

• ל.ס.די. וסמים פסיכודליים אחרים הם חסרי כל ערך רפואי.
 אולי כן ואולי לא. חוקרים רציניים מנסים עדיין לברר מהם בכלל תהליכי הפעולה של ל.ס.די. לדעתי, בשימוש מבוקר ונכון יכול הסם להיות לעזר בטיפול פסיכיאטרי.

ל. ס. די - עוזר לריפוי אלכוהולזים?

קיימת גם הוכחה משכנעת כי ל.ס.די. הינו לעזר בריפוי אלכוהולזים. בתוכנית המאמן הגדול, המועללת כיום בארצות-הברית — תוכנית ריפוי אלכוהוליסטים באמצעות פסיכותרפיה, יעוץ משפחתי ועיקוב קפדני אחריהם — קיבלו החולים גם ל.ס.די. תוצאות טובות הושגו גם בטיפול בל.ס.די. בחולי־סרטן אנושים. הם חיו, בימיהם האחרונים, בשלוה גדולה יותר, והשתמשו פחות בסמים משקטי-כאבים.

תשובות סופיות לשאלה עוד אינן בנמצא. הל.ס.די. עדיין נחקר. אבל דבר אחד ברור: את האמת לא נגלה עלידי סיוג הל.ס.די. כ"רע", שום סם אינו טוב או רע בפני עצמו.

מגבירים תוקפנות?

מרבית הסמים גורמים התמכרות, או לפחות תלות פסיכולוגית.
 "לא אמת. התמכרות אמיתית, דומה לזו הנגרמת עלידי כדורי הרגעה, אינה נגרמת עלידי הסמים המעוררים וגורמה הזויות. אשר לתלות הפסיכולוגית — מושג זה נראה מעורפל למדי בעיני ברור שכל סם הגורם הנאה גורם למידה מסוימת של תלות פסיכו-

משועבדת סמים בשעת הזקת הירואין לזריר בקרסולה

מאת הד"ר צילס דהלבנדג

מצער הרבה, שההגומה בדבר האסונות המדומים, הנגרמים עלידי עישון מריחן "אנה, מקשה עלינו לגלות לציבור את הסכנות האמיתיות הסמוכות בסמים מסוימים."

דברים אלה אמר לאחרונה ד"ר סטנלי יולס, מנהל המכון הלאומי לבריאות הנפש בארצות-הברית, בעדותו בפני ועדת הקונגרס.

סמכות ידועה אחרת בשטח הסמים, מריון פרידמן, טען בדבריו בפני כנס ועדות אורחיות למלחמה בסמים: "עליכם להבחין בין שימוש בסמים לשימוש ברעה בסמים. אינני אומר שאתם צריכים ללמד את ההנאות שבסמים — אבל לפחות עליכם להיות כנים כשאתם מספרים על הסכנות."

כנות כזו נדירה למדי כיום, בינינו הרופאים. לדעתי, תרמנו אנו, הרופאים, ליצירת מסך-עשן של חוסר ידיעה בתחום מסוכן זה, לא פחות מאשר מצדיקי השימוש בסמים. התוצאה: הציבור אינו יודע למי ולמה להאמין. דווקא אלה מבין הציבור שאליהם אנחנו מעוניינים ביותר להגיע — הצעירים שהתחילו זה עתה בשימוש בסמים — אינם בוטחים בנו יותר מכולם.

נכון שהסיבה לשקרים המופצים בנושא הסמים נובעת, במידה רבה, מדאגה לגורל ילדינו. אולם לא מעטה גם בורותנו בתחום רגיש זה.

עלינו לפחות מהסמים פחות, ולהקדיש מאמצים לחקור את סודותיהם יותר. אך במקום זה, גישתנו כיום היא: הסם הוא דבר רע. אנו חוששים כי אם רק נפלוט מפניו מילה חיובית אודות הסמים — יאשימונו בעידוד השימוש בהם.

התוצאה: אפילו אלה מבינינו היודעים את האמת — מעדיפים לשתוק. שתוקה זה, המצטרפת להתקפה העיוורת על כל הקשור לסמים — פוגמת באופן חמור בחקר הסמים.